

φωτιζε πολυ δυνατα. Παντου επιπεδο' ομως δεν ηταν απεραντο τοπιο, μα ουτε ε-
βλεπες αλλαπραγματα γυρο.

Τοτε ενας απο τους δυο ανθρωπους — ο αλλος ημουν εγω — εριξε κατι σα μηλο
πιο περα, που τελικα ηταν ανθρωπος και ειχε πεσει απ τον Ερμη. Τον πλησιασα
και μιλησαμε, και υστερα βρεθηκα να περπαταω σε μια πλατεια με δεντρα σε μια
πολη αγνωστη, οπου συναντησα ενα γνωστο μου που βλεποντας με ζωντανο, θυμι-
μενος μου ειπε πως εκανα πολυ ασχημα που ξεγελασα τον κοσμο δειχνοντας οτι
καιγομουνα. (Αγορι 15 χρονω).

μνημη

τα λογια μου θυμοντε τιν ανασα μου κε το νερο.

σταλες

* εχο το δικεομα κε το δικιο να πο προς ολα ος τα τορα ινε λαθος κε προς εγω
ιμε σοστο, ιμε του σοστου κι αληθινου.

* η γλωση με δημιουργι — εγω δημιουργο τι γλωση — αγαπιωμαστε.

* ο εροτας αρχιζι τι γλωση αν θελι, ι γλωση θελι τον εροτα, καλα ιμαστε.

* αγαπαω, σ αγαπαο, μ αγαπαο,πραγματα.

* το θαδμα τον πραγματον ινε πραγμα, του κοσμου.

* ολοκληρο το συστημα της σκέψης μας, τις ζωές μας ινε εφτιχος λαθος.

πετρα 8

ολα ινε αλιος : πεδι κι αντρας λεο' ολα ινε αφτο : σου μιλαο' ελα καλε μου, ελα
καλι μου, πετα τα, γινε η ζωι, κιτα το φιλο πρασινο, το καμπιλομα του ζσου, κιτα
το νερο, ετιμο το εργαλιο' γδισου καλε μου στι θαλασα, γδισου καλι μου σε μενα,
ξερο κε ξερις, ιμαστε το ξερο, ξερουιμε κε ινε. να, μια κινισι, ενα πραγμα, μετα
τον εροτα, τον εροτα. ο εροτας ινε πραγμα, φοιμ, ανθρωπια, οχι νους, οχι ολ αυτα
τα ενδυματα, γδισου, ελα. ινε, γινετε, ιμαστε. Ελα μου.

